

ת"פ 14409/11/14 - מדינת ישראל נגד עלי בני עודה

בית משפט השלום בכפר סבא

03 מאי 2016

ת"פ 14409-11-14 מדינת ישראל נ' בני עודה

לפני כבוד השופט עמית פרייז
המאשימה

מדינת ישראל

נ ג ד
הנאשם

עלי בני עודה

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד צליל משיח ועו"ד ליאת שפיר

ב"כ הנאשם עו"ד ראסם ג'בארה מהסניגוריה הציבורית

אין התייצבות לנאשם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בשלב זה אני משחרר את עו"ד ג'בארה מהייצוג. עם זאת, יובהר, שככל שהנאשם יתייצב בהמשך היום בשים לב לכך ששעת הדיון המדויקת חלה כעת, הרי שעניינו יופנה לתורנית הסניגוריה הציבורית.

ניתנה והודעה היום כ"ה ניסן תשע"ו, 03/05/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהמשך להחלטה קודמת ושמעו"ד ג'אברה שוחרר מהיצוג, הנאשם מופנה לתורנית הסניגוריה הציבורית עו"ד קירשנברג.

ניתנה והודעה היום כ"ה ניסן תשע"ו, 03/05/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הדיון יתחדש בשעה 15.00. עו"ד קירשנברג תודיע לעו"ד ג'אברה שביהמ"ש ממתין להגעתו.

ניתנה והודעה היום כ"ה ניסן תשע"ו, 03/05/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני שב וממנה את עו"ד ג'אברה לייצג את הנאשם מטעם הסניגוריה הציבורית.

ניתנה והודעה היום כ"ה ניסן תשע"ו, 03/05/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נוכח הודאתו, הריני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ה ניסן תשע"ו, 03/05/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה יחידה של כניסה לישראל שלא כחוק, וזאת בחודש נובמבר 2014 דהיינו לפני כשנה וחצי.

תחילה יאמר כי ההלכה ידועה בעניין אל הרוש לא חלה במקרה זה, שכן ביהמ"ש העליון יחד הלכה זו לנאשמים העומדים לדין לראשונה, ואין חולק שהנאשם שבפני בא בפני ביהמ"ש זו הפעם השניה בגין עבירה זו לאחר שהורשע בשנת 2011 ונדון אז ל-32 ימי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה שאינו חל במקרה זה.

עם זאת, טרם באה לעולם הלכת אל הרוש נקבע בבימ"ש זה מתחם שהרף התחתון שלו הוא מע"ת ואילו הרף העליון שלו הוא 6 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי. לעניין זה ראו למשל ת.פ. 25812-05-13 וכן ת.פ. 4883+7126-07-13. משמע, אף לפני הלכת אל הרוש היו מקרים שבהם שוהים בלתי חוקיים נדונו לעונשי מאסר מותנה.

יאמר מיד במקרה זה על אף הודאת הנאשם שללא ספק מהווה נסיבה לקולא, נטיתי תחילה לאור עברו הפלילי לגזור עליו עונש מאסר בפועל, ולתקופה ארוכה יותר מאשר זו שהוטלה במסגרת פסק הדין הקודם.

יחד עם זאת, הסניגור הנכבד היטיב לשים את כובד משקל טיעוניו על חלופי הזמן מאז ביצוע העבירה. עם זאת, לעניין משמעות חלופי הזמן טעמיי מעט שונים משל הסניגור, או ליתר דיוק מצומצמים משלו. הסניגור מבקש להראות

עמוד 3

שהעבירה נעברה בתקופה שהייתה רגועה יותר מבחינה בטחונית מהתקופה הנוכחית, ועל כן אין מקום לשקול בעניינו של הנאשם שיקולים לחומרה אשר נובעים מהדרדרות המצב הבטחוני אשר הובילו לפסיקה שהגישה התובעת בדבר העלאה מסוימת של רמת הענישה. על כך יש לומר שנקבע לא אחת שאין לנאשם זכות מוקנית לרמת ענישה אשר הייתה נוהגת בעת ביצוע העבירה על ידו, ואין להשוות זאת למצב משפטי המבחין בין מותר לאסור. או אז כמובן אין כל כלל של רטרואקטיביות של החמרה.

בד בבד מקבל אני לחלוטין דברי הסניגור לפיהם עצם חלוף הזמן יש בכדי להקחות בצורה משמעותית את האינטרס הציבורי שבענישת הנאשם. אמנם מדובר בשנה וחצי שבעבירות רבות הינה תקופה שלא נחשבת ארוכה בלשון המעטה. עם זאת, כאשר מדובר בעבירת כניסה לישראל שלא כחוק, הנעברת מטעמים של פרנסה על רקע מצב כלכלי דחוק, הרי ששנה וחצי הינה תקופה משמעותית. שכן מי שמצוי במצב כלכלי דחוק, מביא אותו לביצוע עבירה מסוג זה, מצבו לא משתפר בלשון המעטה לאחר שביצע את העבירה. יוצא איפוא שהנאשם שבפני למרות שסביר להניח שבשנה וחצי מצבו הכלכלי לא השתנה, בכל זאת לא שב וטעה כפי שטעה אז, ולא נתפס שוב בישראל כשאין ברשותו היתר. כל זאת כשהצורך במציאת פרנסה מלווה אותו יום ביומו.

נראה כי הנאשם היטיב בתקופה הארוכה שחלפה מאז ביצוע העבירה להבין שהדרך לפרנסת משפחתו הצעירה (נולד לו ילד ראשון מספר חודשים לפני ביצוע העבירה), צריכה להיות במסגרת החוק.

במצב דברים זה, הרי שלמרות עברו הפלילי של הנאשם סבורני כי ניתן להסתפק במאסר מותנה משמעותי חלף מאסר בפועל ובנוסף לכך להטיל על הנאשם קנס אשר הינו רכיב אפשרי בעבירה שמניעה כלכליים ודומני כי שיעור קנס בגובה הפקדון שהופקד, הגם שאינו מן הגבוהים, ישיג את מטרות הענישה.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ב. קנס בסך 2,500 ₪, אשר ישולם באמצעות הפקדון בסכום זהה שהופקד בתיק מ"י 9338-11-14.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ה ניסן תשע"ו, 03/05/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז , שופט

